

Πρόσφατες Σημαντικές Γεωπολιτικές Εξελίξεις και Προετοιμασία Αντιμετώπισης Όλων των Ενδεχομένων

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η Συμφωνία AUKUS συνετέλεσε σοβαρά στην πρόσφατη Αμυντική Συμφωνία Αμυντικής Συνεργασίας Ελλάδας-Γαλλίας και στην παραγγελία των φρεγατών BELHARRA που είχε προκρίνει το ΠΝ ως καταλληλότερες για την Άμυνα της Χώρας μας και εξ' αυτού του γεγονότος στην κορύφωση του εκνευρισμού της Τουρκίας που δεν διστάζει να το δείχνει καθημερινά με την ολοένα και πιο επιθετική ρητορική της.

Ας δούμε όμως τι σηματοδοτεί η Συμφωνία AUKUS για τις παγκόσμιες γεωπολιτικές εξελίξεις:

1. Τα συμφέροντα των ΗΠΑ είναι κυρίως στον Ειρηνικό Ωκεανό για τον αποτελεσματικότερο έλεγχο της Κίνας. Για την επιτυχία όμως του εγχειρήματος ελέγχου της Κίνας, θεώρησαν σκόπιμο να βρουν δυνάμεις με τις οποίες θα μπορούσαν πολύ εύκολα να συνεννοηθούν και που βεβαίως δεν θα μπορούσαν να ήταν άλλες από το ΗΒ και την Αυστραλία.
2. Το ΗΒ μετά το BREXIT προσπαθεί εναγωνίως να αποκτήσει ένα παγκόσμιο ρόλο μετά την απομάκρυνσή του από την ΕΕ που θα τονώσει το φρόνημα του λαού του μετά τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ακριβώς λόγω αυτής της απομάκρυνσής, αλλά και την αίγλη της αποικιοκρατικής δύναμης που εδώ και πολύ καιρό φθίνει καθημερινά.
3. Η Αυστραλία μετά την πολυετή προσπάθειά της να αξιοποιήσει Οπλικά Συστήματα (Ο.Σ) προέλευσης ΕΕ, και να στηρίξει το ΝΑΤΟ και τις ΗΠΑ στο Αφγανιστάν, δεν δείχνει ευχαριστημένη και αποφασίζει να στραφεί στον Αγγλοσαξωνικό άξονα προσπαθώντας να καθιερωθεί σαν τον πιο αξιόπιστο εταίρο των ΗΠΑ, γιατί αντιλαμβάνεται ότι η ολοένα αυξανόμενη επιρροή της Κίνας στην περιοχή βλάπτει και τα δικά της συμφέροντα.

Η εκμετάλλευση από την Ελλάδα της ευκαιρίας να επωφεληθεί αυτήν ακριβώς την χρονική περίοδο από την υπογραφή της Αμυντικής Συνεργασίας με την Γαλλία και έτσι να ελαττώσει την απώλεια των Γαλλικών Ναυπηγείων από την ακύρωση της συμφωνίας με την Αυστραλία για συμβατικά υποβρύχια, με την παραγγελία ναυπήγησης φρεγατών BELHARRA, πρέπει να κεφαλαιοποιηθεί από την Ελλάδα στην βάση της ρήσης « Ο φίλος τον φίλον εν κινδύνους γινώσκει» με προσπάθεια εξασφάλισης όσο το δυνατόν περισσότερων ανταλλαγμάτων για την Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία (ΕΑΒΙ) ακόμη και σε μεταγενέστερο χρόνο, αφού τόσοσόν τα Α/Φ RAFALE όσόν και οι φρεγάτες BELHARRA αποτελούν ώριμα Ο.Σ και επομένως η εμπλοκή της ΕΑΒΙ είναι πολύ δύσκολη αυτήν την περίοδο, που πρέπει να σημειωθεί ότι τόσοσόν η ΕΑΒ όσόν και τα Ναυπηγεία μας ακόμη

αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα παραγωγικότητας και συνεχείς καθυστερήσεις στην απόδοση του ήδη ανατεθειμένου σε αυτά έργου των Ε.Δ και Ξένων Πελατών.

Όμως η Αμυντική Συμφωνία Ελλάδας-Γαλλίας αποτέλεσε και την θρυαλλίδα του ξεσπάσματος της Άγκυρας κατά της Χώρας μας που βλέπει να δημιουργεί ισχυρές Συμμαχίες ένθεν κακείθεν του Ατλαντικού, αφού πολύ σύντομα θα υπογραφεί και η πενταετής Αμυντική Συμφωνία Ελλάδας – ΗΠΑ, ενώ εκείνη δέχεται συνεχώς διεθνή ραπίσματα από ΗΠΑ και Ρωσία τόσο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και την αγορά των S-400, όσον και για την στάση της στο ζήτημα της Συρίας.

Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα η Άγκυρα να κάνει το απονενομημένο βήμα αιτήματος LOR (Letter of Request) προς τις ΗΠΑ για την προμήθεια 40 F-16 block 70 Viper και την αναβάθμιση άλλων 80 F-16 παλαιότερων εκδόσεων με σκοπό:

1. Να κατευνάσει τις ΗΠΑ για τις επιβληθείσες κυρώσεις για την αγορά των S-400 με τον αποκλεισμό της από το πρόγραμμα των Α/Φ F-35, και να δείξει ότι εξακολουθεί να αποτελεί αξιόπιστο εταίρο του NATO, παρά το ατόπημα αγοράς Ο.Σ. από την Ρωσία και την απώλεια δυνατότητας διαχείρισης του Α/Δ της Καμπούλ στο οποίο τόσο πολύ είχε επενδύσει.
2. Να αντισταθμίσει την εκτιμώμενη απώλεια στον αεροπορικό χώρο του Αιγαίου μετά την προμήθεια Α/Φ RAFALE από την Χώρα μας και την αναβάθμιση των δικών μας F-16 σε έκδοση Viper και την προμήθεια φρεγατών BELHARRA.
3. Να προσπαθήσει να αντισταθμίσει την απώλεια προκαταβολής της τάξης του 1,5 δις \$ για τα Α/Φ F-35, με την αγορά νέων F-16 και την αναβάθμιση παλαιότερων από τις ΗΠΑ, κίνηση για την οποία συνεχώς σφυροκοπείται από την Αντιπολίτευση.

Εδώ ακριβώς τίθεται και το κρίσιμο ερώτημα για το πώς πρόκειται να αντιδράσουν οι ΗΠΑ και τούτο διότι σύμφωνα με την νομοθεσία τους και υπό κανονικές συνθήκες το LOR δεν μπορεί να απαντηθεί σε χρόνο λιγότερο των 120 ημερών από την υποβολή του. Σε ότι αφορά την υπόψη απάντηση υπάρχουν τα ακόλουθα ενδεχόμενα:

1. Οι ΗΠΑ να αποδεχθούν το LOR και να προχωρήσουν σε LOA (Letter of Acceptance) στις αρχές του 2022. Αν αυτό συμβεί σημαίνει ότι οι ΗΠΑ ενδιαφέρονται πρωτίστως για την προμήθεια και βάζουν στην άκρη το ζήτημα των κυρώσεων για τα S-400 που αποτελούν Ο.Σ ασύμβατο με τα Α/Φ F-35 και επομένως δεν ενδιαφέρονται για θέματα αρχής, γιατί μπορεί τα F-16 σε έκδοση Viper να μην είναι Α/Φ 5^{ης} γεννεάς αλλά δεν παύουν να αποτελούν Ο.Σ ασύμβατο με τα S-400 λόγω της προηγμένης τεχνολογίας που ενσωματώνεται σε αυτά.
2. Να μην αποδεχθούν το LOR, λόγω του ήδη υφισταμένου προβλήματος των S-400, που όμως δημιουργεί τις προϋποθέσεις για να απευθυνθεί η Τουρκία στην Ρωσία για σύγχρονα Α/Φ (πράγμα που η Τουρκία έχει επανειλημμένα δηλώσει στο παρελθόν) και έτσι να σηματοδοτήσει την εθελούσια απομάκρυνσή της από το NATO, γεγονός που οι ΗΠΑ ακόμη δεν επιθυμούν και θα προσπαθήσουν να το αποφύγουν.

3. Να καθυστερήσουν την έγκριση του LOR μέχρι να βρουν ένα “modus operandi” με την Τουρκία για τους S-400, δηλαδή την μή ενεργοποίησή τους (πράγμα δύσκολο μετά τις τελευταίες εξελίξεις) ή την απομάκρυνσή τους από την Τουρκία (π.χ. στο Αζερμπαϊτζάν για το ποίο συνεχώς διατυμπανίζουν ότι αποτελούν έναν λαό σε δύο χωριστά Κράτη).

Τα ενδεχόμενα 2 και 3 σαφώς συμφέρουν την Χώρα μας ενώ το ενδεχόμενο 1 δεν παύει να ρίχνει νερό στον υδρόμυλο των συνεχών εξολισμών έναντι της Τουρκίας με ότι αυτό συνεπάγεται για την ευημερία και των δύο λαών.

Το ενδεχόμενο 2 όμως παρουσιάζει και ένα ακόμη ενδιαφέρον για την Χώρα μας. Ενώ φαίνεται η καλλίστη λύση γιατί θα σημάνει την πρόσδεση της Τουρκίας το άρμα της Ρωσίας, ναι μεν θα αποδείξει την ασυμβατότητά της με το NATO και επομένως την αποπομπή της, αλλά θα σηματοδοτήσει και την ανάγκη μετακίνησης των πυρηνικών όπλων των ΗΠΑ από την βάση του INCIRLIK. Επομένως θα γεννηθεί αμέσως θέμα Χώρας υποδοχής τους εντός του NATO. Και δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι η Χώρα μας θα αποτελέσει σίγουρα μία των υποψηφίων Χωρών. Εδώ λοιπόν είναι και το μείζον ζήτημα για την Ελλάδα. Είναι διατεθειμένη η Χώρα μας να τα υποδεχθεί και αν ναι με ποία ανταλλάγματα?

Όλα τα ανωτέρω αποτελούν πιθανά σενάρια που πρέπει από τώρα να απασχολήσουν σοβαρά την Πολιτεία αν θέλουμε να είμαστε προετοιμασμένοι για την άπαξ δια παντός απομόνωση του κακού μας γείτονα που επιμένει να μας απειλεί με CASUS BELLI αλλά και με μονομερή ανακήρυξη ΑΟΖ στο Αιγαίο. Και είναι βέβαιο ότι η Ασφάλεια και Άμυνα της Χώρας απαιτεί θυσίες που πολλές φορές εμφανίζονται δυσβάσταχτες αν αναλογισθεί κανείς το πολιτικό τους κόστος. Σε οποιαδήποτε όμως περίπτωση η προετοιμασία για την αντιμετώπιση όλων των ενδεχομένων ώστε να μην τρέχουμε πίσω από τις εξελίξεις, θεωρείται κατά την άποψή μας επιβεβλημένη.

Υποπτήραρχος (ΜΑ) ε.α. Δημήτριος Μ. Πετρίδης (22ας ΣΜΑ, τάξη 1974)

Μηχανολόγος Μηχανικός Πανεπιστημίου Πατρών (1981)

Αεροναυπηγός Μηχανικός US NAVAL Postgraduate School (1986)

Εκπρόσωπος Ελλάδος στο Δ.Σ της NAMSA (νυν NSPA 2001-2004)

Aviation Programme Manager NATO Support & Procurement Agency (NSPA 2009-2017)

Μέλος Επιστημονικού Συλλόγου Μηχανικών Αεροπορίας (ΕΣΜΑ), Συνδέσμου Αποφοίτων Σχολής Ικάρων (ΣΑΣΙ), Ελληνικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών (ΕΛΙΣΜΕ) & Κιβωτού Ολιστικής Παιδείας Ε.Δ

Μέλος ΔΣ Πανελληνίας Ομοσπονδίας Στρατιωτικών (ΠΟΣ) & Αεροπορικής Ακαδημίας Ελλάδος (ΑΑΚΕ)